

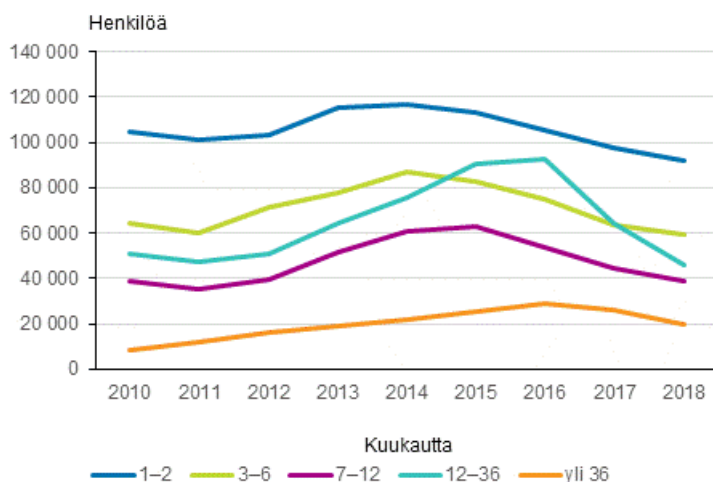
Työssäkäynti 2018

Työttömien taustat

Työttömyys kääntynyt laskuun pitkäaikaistyöttömienkin osalta

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuoden 2018 lopussa työttömien työnhakijoiden määrä väheni 13,5 prosenttia edellisvuodesta 256 500 työttömään. Vuoden 2015 työttömyyshuipusta määrä on vähentynyt yhteensä 118 400 henkilöllä. Pitkittyneen työttömyyden huippu taittui 1–2 vuotta lyhytaikaisempaa työttömyyttä myöhemmin.

Vuoden lopussa työttömänä olevien määrä työttömyyden keston mukaan vuosina 2010-2018

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto kuvaa vuoden lopun väestön taloudellista toimintaa. Vuonna 2018 työttömiä työnhakijoita oli 256 500, joista yli vuoden yhtäjaksoisesti työttömänä olleita oli 25,8 prosenttia. Työttömiä oli määrällisesti eniten 55–64-vuotiaissa (64 900 työtöntä) sekä 25–34-vuotiaissa (55 300) ja vähiten 16–24-vuotiaissa (33 800). Kaikista työttömistä miehiä oli 56,6 prosenttia. Sukupuolten välinen ero työttömien määrässä oli suurin 16–24-vuotiaissa (62,0 % miehiä) ja pienin 35–44-vuotiaissa (54,5 % miehiä).

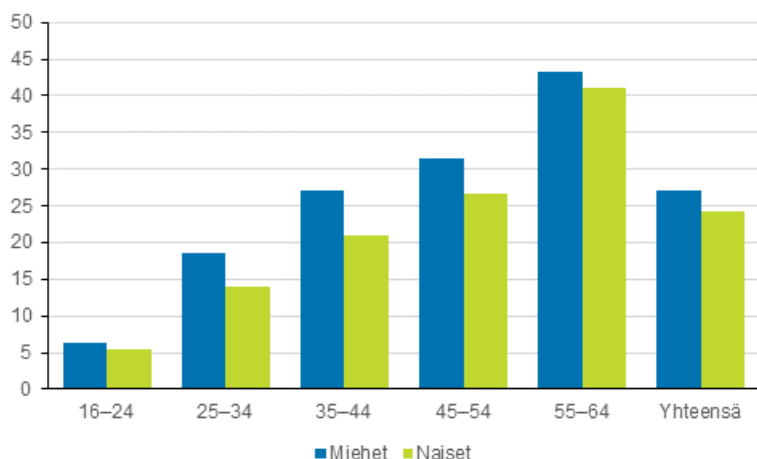
Pitkäaikaistyöttömyys kääntyi laskuun vuonna 2017

Aikasarjatarkastelussa vuoden lopun työttömien määrä nousi vuodesta 2011 vuoteen 2015 yhteensä 46,0 prosenttia 374 900 henkilöön. Vuosina 2015–2018 työttömien määrä laski 118 400 henkilöllä noin vuoden 2011 tasolle. 2010-luvun alkupuolella sekä lyhytaikainen että pidempiaikainen (yhtäjaksoinen) työttömyys kasvoivat likimain yhtä paljon¹⁾.

Työttömyyshiippua seuranneessa työttömyyden vähenemisessä lyhytkestoisempi työttömyys kääntyi laskuun vuosista 2014 ja 2015 lähtien ja pitkäaikaistyöttömyys 1–2 vuotta tätä myöhemmin. Vuosien 2016–2018 aikana yli vuoden työttömänä olleiden määrä laski 121 700 työttömästä 66 200 työttömään. Huomioitavaa on, että 2016–2017 välinen työttömien väheneminen selittyy osin vuonna 2017 aloitetuilla työttömien työnhakijoiden määräaikaishaastatteluilla, jonka myötä työnhakijarekisteristä poistettiin arviolta 20 000–30 000 henkilöä. Aiemmin tällainen väestö oli luokitunut erityisesti pitkäaikaistyöttömäksi.

Työttömyys pitkäkestoisempaa vanhemmilla ikäryhmillä, miehillä ja korkeammin koulutetuilla

Yli vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä sukupuolen ja ikäryhmän mukaan vuonna 2018, %

Väestöryhmien välisiä eroja työttömyyden kestossa tarkasteltiin pitkäaikaistyöttömyysasteella, joka tässä määriteltiin yli vuoden työttömänä olleiden osuudeksi kaikista työttömistä. Vuonna 2018 miesten pitkäaikaistyöttömyysaste oli 27,1 prosenttia ja naisten 24,1 prosenttia.

Yli vuoden työttömänä olleiden osuus oli selkeästi suurempi vanhemmissa ikäryhmissä: 16–24-vuotiailla osuus oli 6,0 prosenttia, 35–44-vuotiailla 24,3 prosenttia ja 55–64-vuotiailla 42,3 prosenttia. Naisilla työttömyys oli keskimäärin lyhytkestoisempaa kaikissa ikäryhmissä. Suurin sukupuolten ero pitkäaikaistyöttömyysasteessa oli 35–44-vuotiaissa (6 prosenttiyksikköä) ja pienin ero 16–24-vuotiaissa (0,8 prosenttiyksikköä).

Vuonna 2018 pitkäaikaistyöttömyysaste oli suurempi ylemmissä koulutusryhmissä²⁾. Yli vuoden työttömien osuus oli perusasteen koulutuksen omaavilla³⁾ 24,3 prosenttia ja ammatillisen koulutuksen tutkinnon tai

1) Työttömyyden kesto laskettu yhtäjaksoisista työttömyyspäivistä. Työttömyys jaettu seuraaviin luokkiin: 1–2kk=0–74 päivää, 3–6kk=75–196 päivää, 6–12kk=197–365 päivää, 12–36kk=366–1095 päivää, yli 36kk=yli 1095 päivää.

2) Vuoden 2018 lopun työttömien koulutustaso (korkein tutkinto) pääteltiin viimeisimmästä koulutustiedosta vuodelta 2017. Tämä rajasi koulutusryhmätarkastelussa työttömät vuoden 2017 väestöön kuuluneisiin (yhteensä 252 982 vuoden 2018 lopun työttömänä olleista).

3) Perusasteen koulutuksen omaavien ryhmä sisältää henkilöt, joista ei ole tietoa peruskoulun jälkeisestä tutkinnosta. Näitä ovat peruskoulun suorittaneet ja keskeyttäneet sekä henkilöt, joiden koulutustausta on tuntematon tai jotka ovat suorittaneet ulkomailla peruskoulun jälkeisen tutkinnon.

ylioppilastutkinnon suorittaneilla 25,2–25,9 prosenttia. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneilla⁴⁾ pitkäaikaistyöttömyysaste oli selvästi korkeampi, 31,3 prosenttia. Tämän luvun valossa korkeampi koulutus ei näyttäisi siis suojaavan työtöntä työttömyyden pitkittymiseltä. Tosin koulutusryhmien erot pitkäaikaistyöttömyysasteessa selittynevät osin ylempien koulutusryhmien korkeammalla keski-iällä. Lisäksi korkea-asteen tutkinnoiksi luokiteltiin kaikki toisen asteen tutkintoa ylemmät tutkinnot (ml. opistoasteen tutkinnot).

4) Korkea asteen tutkintoon sisältyy kaikki toisen asteen tutkintoa ylemmät tutkinnot, so. alimman korkea-asteen, alemman korkeakouluasteen ja ylemmän korkeakouluasteen tutkinnot.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuoden lopun työttömien määrä työttömyyden keston mukaan vuosina 2010-2018.....	5
Liitetaulukko 2. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä sukupuolen ja ikäryhmän mukaan vuonna 2018, %.....	6
Liitetaulukko 3. Vuoden 2018 lopun työttömät ja pitkäaikaistyöttömien osuus työttömistä maakunnittain	7
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto	8

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuoden lopun työttömien määrä työttömyyden keston mukaan vuosina 2010-2018

Työttömyyden kesto, kuukautta	Vuosi								
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
1–2	105 061	101 504	103 058	115 564	117 002	112 967	105 495	97 637	92 218
3–6	64 654	60 414	71 396	78 093	86 825	82 799	75 009	63 529	59 116
7–12	38 979	35 162	39 903	51 481	61 122	63 092	53 635	44 245	38 909
12–36	51 234	47 407	51 007	64 255	75 742	90 272	93 038	64 659	46 147
Yli 36	8 307	12 255	16 044	18 978	21 936	25 732	28 660	26 426	20 064
Yhteensä	268 235	256 742	281 408	328 371	362 627	374 862	355 837	296 496	256 454

Liitetaulukko 2. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä sukupuolen ja ikäryhmän mukaan vuonna 2018, %

	ikä					
	16-24	25-34	35-44	45-54	55-64	Yhteensä
Miehet	6,3	18,6	27,0	31,5	43,2	27,1
Naiset	5,5	13,9	21,0	26,6	41,1	24,1
Yhteensä	6,0	16,6	24,3	29,4	42,3	25,8

Liitetaulukko 3. Vuoden 2018 lopun työttömät ja pitkäaikaistyöttömien osuus työttömistä maakunnittain

Maakunta	Työttömät, lkm	Yli vuoden työttömänä olleet, lkm	Yli vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä, %
Ahvenanmaa	548	89	16,2
Etelä-Karjala	6 866	1 384	20,2
Etelä-Pohjanmaa	6 848	845	12,3
Etelä-Savo	7 061	1 550	22,0
Kainuu	3 768	752	20,0
Kanta-Häme	7 257	1 922	26,5
Keski-Pohjanmaa	2 373	443	18,7
Keski-Suomi	15 857	3 587	22,6
Kymenlaakso	10 202	2 620	25,7
Lappi	9 395	1 846	19,6
Pirkanmaa	22 934	5 348	23,3
Pohjanmaa	5 388	1 192	22,1
Pohjois-Karjala	9 863	2 651	26,9
Pohjois-Pohjanmaa	20 007	5 034	25,2
Pohjois-Savo	12 132	3 347	27,6
Päijät-Häme	11 905	3 664	30,8
Satakunta	10 130	2 005	19,8
Uusimaa	72 466	22 368	30,9
Varsinais-Suomi	21 454	5 564	25,9
KOKO MAA	256 454	66 211	25,8

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä työssäkäyntitilaston tuotannossa käytetään yli 30 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kelan ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- ammattitiedonkeruu järjestäytymättömille yrityksille

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työkseen eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 14 kuukautta, työpaikkatiedot 21 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilla maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilla <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 vuoteen 2016 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluivat 18–67-vuotiaat. Ennen vuotta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin henkilöt kuuluivat 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna.

Vuoden 2017 eläkeuudistuksen yhteydessä työeläkevakuuttamisen alaikäraja laskettiin 17 ikävuoteen. Yrittäjäeläkevakuutuksen alaikäraja säilyi 18 ikävuodessa. Työssäkäyntitilaston työllisten päättelyssä vuoden 2017 muutosta ei ole huomioitu, vaan työllisten alaikärajana on edelleen 18 vuotta.

Apurahansaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämääritelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitiin työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Vuoden 2015 tilastosta alkaen maatalouden toimialatiedot ovat tarkentuneet. Muutokset tilastovuosien 2014–2015 välillä näkyvät toimialan 01 (Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut) tarkemmilla luokitustasoilla siirtyminä maatalouden tuotantosuuntaa tarkemmin kuvaaviin luokkiin.

Vuonna 2017 aloitettiin työttömien työnhakijoiden määräaikaishaastattelut, joiden avulla työnhakijarekisteriä pystyttiin ajantasaistamaan. Työttömien määrän laskuun 2016–2017 välillä voi osin vaikuttaa haastatteluiden myötä tehdyt päivitykset työnhakijarekisteriin. Tarkkaa tietoa haastatteluiden vaikutuksesta työttömien määrään ei ole, mutta Työ- ja elinkeinoministeriössä on arvioitu vaikutuksen voivan olla 20 000 – 30 000 henkilöä (TEM-analyyseja 83/2017).

Palkansaajien päättelyssä käytettäviä palkka- ja yrittäjätulojen käsitteitä laajennettiin vuonna 2014. Käytettävät määritelmät vastaavat nyt tulonjaon kokonaistilaston vastaavia tulokäsitteitä.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Juhana Nordberg 029 551 3051
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

info@stat.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)